

2021/2012(INI)

30.6.2021

OPINIA

Komisji Transportu i Turystyki

dla Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii

w sprawie europejskiej strategii na rzecz energii z morskich źródeł
odnawialnych
(2021/2012(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Marian-Jean Marinescu

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Transportu i Turystyki zwraca się do Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- uwzględniając komunikat Komisji z 11 grudnia 2019 r. zatytułowany „Europejski Zielony Ład” (COM(2019)0640) oraz dotyczącą go rezolucję Parlamentu z 15 stycznia 2020 r.¹,
- uwzględniając porozumienie przyjęte podczas 21. Konferencji Stron Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zmian Klimatu (COP21) w Paryżu 12 grudnia 2015 r. (porozumienie paryskie),
- uwzględniając swoją rezolucję z 28 listopada 2019 r. w sprawie alarmującej sytuacji klimatycznej i środowiskowej²,
- uwzględniając komunikat Komisji z 20 maja 2020 r. zatytułowany „Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030: przywracanie przyrody do naszego życia” (COM(2020)0380),
- uwzględniając komunikat Komisji z 19 listopada 2020 r. zatytułowany „Strategia UE mająca na celu wykorzystanie potencjału energii z morskich źródeł odnawialnych na rzecz neutralnej dla klimatu przyszłości” (COM(2020)0741),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych³,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/89/UE z 23 lipca 2014 r. ustanawiającą ramy planowania przestrzennego obszarów morskich⁴,
- uwzględniając porozumienie polityczne między Parlamentem a Radą z 11 marca 2021 r. w sprawie instrumentu „Łącząc Europę” na lata 2021–2027,
- uwzględniając komunikat Komisji z 8 lipca 2020 r. zatytułowany „Strategia w zakresie wodoru na rzecz Europy neutralnej dla klimatu” (COM(2020)0301) oraz dotyczącą go rezolucję Parlamentu z 19 maja 2021 r.⁵,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/94/UE z 22 października 2014 r. w sprawie rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych⁶, która ma zostać wkrótce poddana przeglądowi,
- uwzględniając komunikat Komisji z 9 grudnia 2020 r. zatytułowany „Strategia na rzecz

---

¹ Teksty przyjęte, P9_TA(2020)0005.

² Dz.U. C 232 z 16.6.2021, s. 28.

³ Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82.

⁴ Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 135.

⁵ Teksty przyjęte, P9_TA(2021)0241.

⁶ Dz.U. L 307 z 28.10.2014, s. 1.

zrównoważonej i inteligentnej mobilności – europejski transport na drodze ku przyszłości” (COM(2020)0789),

- uwzględniając właściwość Komisji Transportu i Turystyki Parlamentu Europejskiego w sprawach dotyczących programów morskich i zintegrowanej polityki morskiej,
- 1. z zadowoleniem przyjmuje ambitny cel Komisji polegający na zapewnieniu do 2050 r. pozyskiwania energii z morskich źródeł odnawialnych o mocy 340 GW, ponieważ ma to kluczowe znaczenie dla dekarbonizacji sektorów transportu i turystyki; podkreśla, że ponieważ moc pozyskiwana w UE-27 z morskich odnawialnych źródeł energii wynosi obecnie niewiele ponad 12 GW, należy radykalnie przyspieszyć budowę miejsc wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych oraz jak najszybciej wyznaczyć niezbędną przestrzeń, aby cel ten można było osiągnąć w terminie; uważa, że ogromny wzrost produkcji, magazynowania i dystrybucji energii z morskich źródeł odnawialnych po przystępnych cenach oraz jej pełne podłączenie do sieci energetycznej i integracja z tą siecią stanowią niezbędny warunek wstępny upowszechnienia elektromobilności i czystych odnawialnych paliw transportowych, w szczególności takich jak wodór i amoniak; podkreśla w związku z tym, że potrzebne są ogólne europejskie ramy prawne i plan inwestycyjny UE, które zagwarantują pewność wszystkim zainteresowanym stronom i większą konkurencyjność oraz – w razie potrzeby – dojrzałość technologii w sektorze, co jest w pełni zgodne ze strategią UE w zakresie technologii wodorowych, a w szczególności z oczekiwanym gwałtownym wzrostem popytu na wodór, zwłaszcza w sektorze transportu; apeluje zwłaszcza do państw członkowskich, aby szybko i na dużą skalę zwiększyły i ułatwiły zgodne z potrzebami rynku publiczne i prywatne inwestycje w energię z morskich źródeł odnawialnych oraz wykorzystały w tym względzie szczególnie możliwości, jakie daje Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRF);
- 2. podkreśla znaczenie tego ogromnego rozwoju energii ze źródeł odnawialnych dla osiągnięcia celów porozumienia paryskiego i podtrzymania zobowiązania UE do osiągnięcia celu zerowych emisji gazów cieplarnianych netto najpóźniej do 2050 r., zgodnie z najnowszymi dowodami naukowymi, co potwierdzono w Europejskim Zielonym Ładzie i planie odbudowy; podkreśla, że oszczędność energii, efektywność energetyczna i energia odnawialna należą do kluczowych środków sprzyjających osiągnięciu gospodarki neutralnej pod względem emisji gazów cieplarnianych i należy je uwzględniać w każdym planie dostaw energii i zapotrzebowania na nią; podkreśla zatem potrzebę bardziej zrównoważonego zarządzania przestrzenią morską i przybrzeżną, aby wykorzystać potencjał morskich źródeł odnawialnych;
- 3. podkreśla znaczenie nowoczesnych, zrównoważonych i innowacyjnych portów morskich w montażu, produkcji i serwisowaniu sprzętu do wytwarzania energii z morskich źródeł odnawialnych oraz konieczność znacznych inwestycji w modernizację infrastruktury portowej, w tym terminali transportowych, i statków, by można było świadczyć te usługi; zwraca uwagę, że porty morskie – jako lądowe punkty docelowe dla energii z morskich źródeł odnawialnych oraz związanej z nią logistyki i jako centra produkcji energii ze źródeł odnawialnych – są ważne dla morskiego systemu przyłączenia do sieci oraz transgranicznych połączeń wzajemnych, a także dla elektrolizy oraz importu, produkcji, magazynowania, transportu i dystrybucji wodoru, amoniaku i innych czystych paliw alternatywnych; zwraca uwagę na potrzebę

ułatwienia dostępu do instrumentów finansowych, w szczególności w ramach RRF i instrumentu „Łącząc Europę” – technologie cyfrowe, aby ułatwić dostosowanie infrastruktury portowej do tych nowych wymogów oraz wzmocnić synergii między sieciami TEN-T i TEN-E; podkreśla, że dostęp do energii z morskich źródeł odnawialnych przyczyni się także do ekologizacji portów, w tym pod względem dostaw energii elektrycznej z lądu dla zacumowanych statków, oraz rozwoju portów jako klastrów przemysłowych o obiegu zamkniętym;

4. podkreśla możliwości, jakie energia z morskich źródeł odnawialnych może stworzyć w regionach przybrzeżnych; sprawi ona, że pobyty turystyczne staną się bardziej zrównoważone pod względem energii, a przy tym wyrówna sezonowość gospodarki oraz zapewni stabilność i przewidywalność zatrudnienia, a także wzrost w lokalnym sektorze energii z morskich źródeł odnawialnych oraz małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) przez cały rok; zwraca uwagę na związane z tym możliwości rozwoju społeczno-gospodarczego tych regionów oraz tworzenia lokalnych społeczności o obiegu zamkniętym wytwarzających energię morską; podkreśla potrzebę zorganizowanego dialogu z udziałem władz lokalnych i sprawiedliwej transformacji w kierunku energii z morskich źródeł odnawialnych, w tym odpowiedniego szkolenia pracowników, aby byli oni przygotowani na nowe wyzwania;
5. podkreśla, że regiony najbardziej oddalone i wyspy są wciąż w dużym stopniu uzależnione od przywozu paliw kopalnych, mimo że mają dostęp do odnawialnych źródeł energii i niejednokrotnie duży potencjał geograficzny; przypomina, że wyspy są szczególnie narażone na skutki podnoszenia się poziomu mórz; apeluje do Komisji i państw członkowskich, aby w bliskiej współpracy z władzami lokalnymi i regionalnymi zwróciły szczególną uwagę na rozwój projektów pilotażowych i projektów na skalę komercyjną dotyczących energii z morskich źródeł odnawialnych na tych obszarach oraz położyły szczególny nacisk na ich potrzeby w dziedzinie transportu i branżę turystyczną; przypomina o ogromnym naturalnym potencjale Oceanu Atlantyckiego i znajdujących się na nim regionów najbardziej oddalonych pod względem produkcji morskiej energii wiatrowej oraz dobrym naturalnym potencjale tych obszarów pod względem wykorzystania energii fal i pływów; wzywa do przyspieszenia inicjatywy „Czysta energia dla wysp UE”, z silnym naciskiem na energię z morskich źródeł odnawialnych;
6. przypomina o potrzebie dalszego rozwoju energii z morskich źródeł odnawialnych na wszystkich europejskich basenach morskich oraz o tym, że należy zwrócić szczególną uwagę na duży niewykorzystany potencjał obszarów, jak np. Morze Śródziemne, Morze Bałtyckie i Morze Czarne, jeśli chodzi o energię z morskich źródeł odnawialnych, w tym poprzez finansowanie prac badawczo-rozwojowych nad innowacyjnymi technologiami, takimi jak pływające morskie turbiny wiatrowe, energia słoneczna, energia fal i energia pływów oraz produkcja zielonego wodoru na obszarach morskich, aby niezbędne dostosowania technologiczne można było wprowadzić w ramach projektów pilotażowych w perspektywie krótkoterminowej, a następnie rozwinąć na większą skalę; obszary będące liderami, takie jak Morze Północne, muszą utrzymać swoją wiodącą pozycję na świecie i ją obronić, z korzyścią dla całej Europy; uważa, że Unia Europejska musi dołożyć starań, aby zachować pozycję lidera w dziedzinie energii wiatrowej;

7. podkreśla, że – zważywszy na ogromny wzrost produkcji energii konieczny do przeprowadzenia transformacji klimatycznej – aby rozwiązać problem zależności od warunków pogodowych i zwiększyć bezpieczeństwo dostaw energii wiatrowej, należy przyspieszyć badania nad skutecznymi technologiami magazynowania morskiej energii wiatrowej;
8. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący opracowania ram wdrażania energii z morskich źródeł odnawialnych oraz planowania sieci według basenów morskich, z udziałem różnych krajów UE i w sposób umożliwiający synergie z istniejącymi lub planowanymi połączeniami wzajemnymi oraz połączenie krajowych sieci przesyłowych energii morskiej; apeluje do Komisji, aby ułatwiła sporządzenie całościowych ocen oddziaływania dla poszczególnych basenów morskich w celu oceny i wskazania lokalizacji odpowiednich obszarów morskich, oddziaływania na morską różnorodność biologiczną, środowisko i działalność turystyczną, kosztu i mocy produkcyjnej sprzętu oraz kosztu infrastruktury sieciowej;
9. podkreśla, że, o ile inwestorzy powinni ponosić ryzyko rynkowe, na rynkach, gdzie wprowadzanie energii z morskich źródeł odnawialnych jest na wczesnym etapie, takich jak Morze Śródziemne, wysokie ryzyko i niskie przychody można zrekompensować programami wsparcia, takimi jak RRF i wdrażany niebawem instrument „Łącząc Europę” – technologie cyfrowe, w celu zadbania o to, aby inwestycje w przedsięwzięcia dotyczące energii z morskich źródeł odnawialnych zrealizowano w krótkim/średnim okresie, a w okresie średnim/długim przedsięwzięcia te rozwinięto na większą skalę; podkreśla znaczenie spójnych i skoordynowanych wysiłków w ramach krajowych i unijnych strategii inwestycyjnych dla zapewnienia współpracy między sektorami publicznym i prywatnym, która ułatwia produkcję, instalację i komercjalizację innowacyjnych technologii;
10. podkreśla znaczenie współpracy w dziedzinie energetyki na Morzu Północnym dla wspólnego planowania przestrzennego obszarów morskich i zintegrowanego zarządzania strefą przybrzeżną, które wykraczają poza granice krajowe, oraz podkreśla, że do współpracy tej należy ponownie włączyć Zjednoczone Królestwo; apeluje w związku z tym do Komisji i państw członkowskich o poszerzenie wysiłków w zakresie badań naukowych, rozwoju i innowacji w odniesieniu do pływających farm wiatrowych i wyzwań transportowych związanych z ich budową i obsługą oraz o ocenę wykonalności opracowania wielkoskalowego projektu jako ważnego projektu stanowiącego przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania (IPCEI);
11. uważa, że Unia oraz jej państwa członkowskie powinny opracować geostrategiczne porozumienia dotyczące infrastruktury energii morskiej z sąsiednimi regionami, w szczególności Bałkanami Zachodnimi oraz z krajami w południowej i wschodniej części Basenu Morza Śródziemnego;
12. zaznacza, że aby ograniczyć niszczący wpływ globalnego ocieplenia na morskie ekosystemy wodne, wzrost temperatury wody i zakwaszenia oceanów, zmiany w przepływie wody i utratę siedlisk rybnych oraz produktywność gatunków morskich i słodkowodnych, konieczne jest przeciwdziałanie zmianie klimatu, w tym dzięki wykorzystywaniu energii morskiej; podkreśla, że można zaspokoić drastycznie rosnące zapotrzebowanie na energię z morskich źródeł odnawialnych w sektorze transportu i

turystyki, a jednocześnie w pełni przestrzegać celów unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności; szacuje się bowiem, że np. rozbudowa sektora morskiej energii wiatrowej niezbędna do osiągnięcia celu klimatycznego na 2030 r. zajmie mniej niż 3 % europejskiej przestrzeni morskiej; przyznaje, że produkcja morskiej energii wiatrowej może negatywnie wpływać na środowisko morskie; podkreśla jednak, że morskie farmy wiatrowe, o ile zostaną zaprojektowane i zbudowane w rozsądny sposób, mogą być następnie korzystne dla różnorodności biologicznej mórz; przypomina zatem, że silny wzrost produkcji energii wiatrowej na obszarach morskich wymaga inteligentnego podejścia, aby zapewnić jej współistnienie z działaniami, które są już prowadzone na danych obszarach, a także wyrządzić jak najmniejsze szkody środowisku;

13. przypomina, jak ważne jest właściwe stosowanie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/89/UE z 23 lipca 2014 r. ustanawiającej ramy planowania przestrzennego obszarów morskich; podkreśla, że planowanie przestrzenne musi pozwalać na zastosowanie długofalowej perspektywy umożliwiającej pogodzenie produkcji energii ze źródeł odnawialnych z innymi działaniami, takimi jak rybołówstwo, aby każdy mógł wziąć udział w zrównoważonym zagospodarowaniu europejskich obszarów morskich, z uwzględnieniem ochrony różnorodności biologicznej i innych zasobów morskich; w odniesieniu do kluczowej roli transportu morskiego i portów morskich uważa, że rozwój energii z morskich źródeł odnawialnych powinien uwzględniać potrzebę zapewnienia bezpiecznych morskich szlaków i korytarzy dostępowych, żeglugowych i obszarów kotwiczenia statków wokół portów; podkreśla w związku z tym potrzebę konsultacji na wczesnym etapie z organami zarządzającymi portami i odpowiednimi zainteresowanymi podmiotami oraz priorytetowego potraktowania współpracy dwustronnej i wielostronnej między państwami członkowskimi w dziedzinie planowania przestrzennego obszarów morskich, aby zagwarantować bezpieczeństwo i ciągłość żeglugi; apeluje do Komisji, aby we współpracy z Europejską Agencją Bezpieczeństwa Morskiego opracowała wytyczne dotyczące bezpieczeństwa żeglugi na obszarach morskich farm wiatrowych oraz statków przeznaczonych do ich budowy; zauważa z zaniepokojeniem, że kilka państw członkowskich nie opracowało planów zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich przed terminem 31 marca 2021 r. określonym w dyrektywie 2014/89/UE, i zachęca Komisję, aby sprawdziła ich zgodność z krajowymi planami w zakresie energii i klimatu, w szczególności z ich przepisami dotyczącymi rozwoju energii morskiej.

**INFORMACJE O PRZYJĘCIU
PRZEZ KOMISJĘ OPINIODAWCZĄ**

Data przyjęcia	28.6.2021
Wynik głosowania końcowego	+ : 41 - : 3 0 : 3
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Magdalena Adamowicz, Andris Ameriks, José Ramón Bauzá Díaz, Izaskun Bilbao Barandica, Paolo Borchia, Marco Campomenosi, Ciarán Cuffe, Johan Danielsson, Karima Delli, Gheorghe Falcă, Giuseppe Ferrandino, Mario Furore, Søren Gade, Isabel García Muñoz, Jens Gieseke, Elsi Katainen, Kateřina Konečná, Elena Kountoura, Julie Lechanteux, Benoît Lutgen, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Marian-Jean Marinescu, Tilly Metz, Cláudia Monteiro de Aguiar, Caroline Nagtegaal, Jan-Christoph Oetjen, Philippe Olivier, Rovana Plumb, Tomasz Piotr Poręba, Dominique Riquet, Dorien Rookmaker, Massimiliano Salini, Sven Schulze, Barbara Thaler, István Ujhelyi, Marianne Vind, Henna Virkkunen, Petar Vitanov, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Roberts Zīle, Kosma Złotowski
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Pablo Arias Echeverría, Angel Dzhambazki, Maria Grapini, Roman Haider, Jutta Paulus, Kathleen Van Brempt

GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI OPINIODAWCZEJ

41	+
ECR	Angel Dzhambazki, Tomasz Piotr Poręba, Roberts Zīle, Kosma Złotowski
NI	Mario Furore
PPE	Magdalena Adamowicz, Pablo Arias Echeverría, Gheorghe Falcă, Jens Gieseke, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Benoît Lutgen, Marian-Jean Marinescu, Cláudia Monteiro de Aguiar, Massimiliano Salini, Sven Schulze, Barbara Thaler, Henna Virkkunen, Elissavet Vozemberg-Vrionidi
Renew	José Ramón Bauzá Díaz, Izaskun Bilbao Barandica, Søren Gade, Elsi Katainen, Caroline Nagtegaal, Jan-Christoph Oetjen, Dominique Riquet
S&D	Andris Ameriks, Johan Danielsson, Giuseppe Ferrandino, Isabel García Muñoz, Maria Grapini, Rovana Plumb, István Ujhelyi, Kathleen Van Brempt, Marianne Vind, Petar Vitanov
The Left	Kateřina Konečná, Elena Kountoura
Verts/ALE	Ciarán Cuffe, Karima Delli, Tilly Metz, Jutta Paulus

3	-
ID	Julie Lechanteux, Philippe Olivier
NI	Dorien Rookmaker

3	0
ID	Paolo Borchia, Marco Campomenosi, Roman Haider

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się